

Wat als je geen piste hebt om te trainen.

In een perfecte wereld, hebben we allemaal een faciliteit die aan onze eisen voldoet om onze paarden het hele jaar door te trainen. De realiteit is echter verre van perfect. Ik heb het zelf meegemaakt, sommige situaties en omstandigheden waarin ik paarden heb moeten trainen waren verre van ideaal, maar ik vond een manier om het toch voor mekaar te krijgen.

Ik ben dankbaar voor die ervaringen, want ze hebben me een betere ruiter en horseman gemaakt en mijn waardering voor de faciliteiten die ik nu heb, vergroot.

Als je merkt dat je je paard moet trainen in minder-dan-ideale omstandigheden, of dat nu bij jezelf is of op een locatie waar je je paard naartoe brengt, dan is hier het goede nieuws. Toen ik begon, had ik alleen een klein stukje van mijn weide afgezet als piste. Daarnaast had ik het bos. En iets later had ik dan een round pen gemaakt, ook weer in mijn weide en allemaal met steekpaaltjes eerst en batterij erop voor stroom. Omdat het allemaal afbreekbaar moest blijven. Want ik huurde de plek en alles wat ik investeerde was wat verloren geld en moest ik ook toestemming voor vragen. En ook had ik enkel wat straatverlichting dus in de winteravonden was het soms heel somber en moeilijk om te trainen.

Nu, de beste ruiters in de wereld hebben niet per se de beste trainingsfaciliteiten; ze leren gewoon hoe ze het beste uit elke situatie kunnen halen. Nu alle grootmeester naar wie ik opkijk zoals Buck Brannaman, Pat Parelli, Mark Rashid, Clinton Anderson, ... hebben me allemaal geleerd dat je verbeelding je grootste troef is als ruiter, en ze hebben absoluut gelijk!

Ik hoor **drie excuses** van mensen over waarom ze **geen vooruitgang** kunnen boeken met hun paarden.

De eerste twee excuses zijnde:

#1 Het niet hebben van een **roundpen** voor het werken in liberty of longeerwerk bijvoorbeeld.

#2 Het niet hebben van een **voldoende grote piste** of een piste met te veel modder in. Wel weet je wat? Dit was bij mij ook zo.

Toch heb ik het klaar gespeeld om me aan te passen naar grootte, afstand, omgeving, winteromstandigheden om te kunnen trainen, heb ik er mijn instructeursopleiding begonnen te doen en me klaar gestoomd om les te beginnen geven. En bovendien ben ik er zelf gestart met lesjes en de aankoop van 3 bijkomende paarden!

Hier ook het derde excuus en hoe je daar overheen komt.

#3 Je hebt geen piste.

Wel het ding is. Je hoeft helemaal geen piste te hebben! Ik ben daar zelf het levende bewijs van. Nu, ik ga niet zeggen dat het hebben van een piste je werk niet makkelijker maakt, want er zijn momenten waarop het zeker van pas komt.

Dit is zeker en vast waar als je een beginnende ruiter bent of als je een beetje zelfvertrouwen mist.

Pistes zijn gecontroleerde omgevingen en die geven een veiligheidsgevoel als je paard onverwacht een vluchtmanoeuvre ofzo zou uithalen.

En er zijn bepaalde oefeningen & patronen, zoals Follow the Rail, Diagonalen rijden, Sideways, Corner to Corner,... waarbij het hebben van een piste je werk makkelijker maakt. Dat betekent echter niet dat je je paard de oefeningen niet kunt leren zonder een piste. Je moet gewoon creatief zijn.

Nu eigenlijk, de manier om dit te omzeilen is ook door ruimer te denken. Ik had een angstig vluchtpaard, dat ik zadelmak terug heb moeten maken, zonder de veilige omgeving van een piste.

Een oplossing kan zijn → Gebruik je weide. Zet een gebied af van 20 bij 40 meter en markeer de grens met kegels. Zelf indien het kleiner is, denk gewoon aan lengte dubbel zo groot te maken als de breedte.

Probeer eens het volgende: Zolang je alleen de teugels aanraakt als je paard de denkbeeldige piste omheining passeert, zal je nog steeds in staat zijn om dit gebied eigenlijk als piste te gebruiken.

Als hij over de lijn gaat, stuur hem dan terug in de "denkbeeldige piste" en laat de teugels zakken.

Een andere optie is om te doen wat ik soms ook deed. In het bos gaan om te trainen.

Niet alleen om een mooie wandeling te maken, maar echt om te trainen.

Ik oefende het voeten opheffen over verschillende soorten ondergrond, mijn achteruit in het zadel op smalle padjes, gebruikte omgevallen boomstammen om mijn Sideways te oefenen, deed 8 figuren en slaloms tussen bomen, ... en zo veel meer!

In een denkbeeldige piste, in je weide, of buiten, waar je ook maar rijdt of traint op de grond, de kracht van visualisatie van je oefeningen en patronen is niet te onderschatten! Nogmaals, je bent alleen beperkt door hoe creatief je bent met de middelen die je tot je beschikking hebt.

Alsook, wens je hierbij ondersteuning, sta ik te uwer beschikking.